

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XX

Paříž

Číslo 6

prosinec 1989

Ejhle, Hospodin přijde!

Dnešního člověka sotva napadne uprostřed týdenních povinností, mezi všedními starostmi, jak by bylo krásné žít s Bohem. Touhy moderního člověka se upínají ke předmětům a osobám hmatatelnějším. Celá západní společnost stojí na soutěživosti a úspěšnosti; i nám napadne spíše, že by bylo hezké, kdybychom se mohli vyšvihnout na některé z předních míst, než jak hezké by bylo, kdyby na počátku a na vrcholu všeho v našem životě byl Pán Bůh. Vypadá to, jakoby naše tužby byly zcela jiného druhu, než tužby biblického člověka a četba bible v nás v tomto ohledu budí rozpačitý dojem. Čím to, že nepocítujeme biblický hlad po Bohu? Máme jej v sobě budit? nemáme už i tak dost nespelnitelných tužeb? Tak nějak lze vidět biblické učení; snadno z toho plyne představa církve jakožto výchovného ústavu, zvláště pro mladé lidi, které tam pak posíláme podobně jako později do tanečních a - ještě později pak třeba k psychiatrovi.

Společně těm všem odpovédím na významnou otázku po lidském štěstí a po cestě k němu, je představa, že hlavní je vědět,

jak na to, jak to udělat, jak si to zařídit. Přitom je zcela běžnou zkušeností neúspěch člověka v této snaze pořídit si to hlavní pro svůj život, totiž pokoj do duše, ze kterého plyne pocit štěstí.

Početní šarlatáni ve všech dobách slibovali a dodnes slibují člověku spolehlivý recept, cestu do ráje. Právě v těchto dnech jsme svědky rozplynutí jedné takové nabídky u nás a trochu úzkostlivě se ptáme, jak napravit škody, které přitom byly napáchány. Štěstí pro sebe ani pro druhé nedokážeme vyrobit; strůjcem štěstí, toho pravého, je *Bůh sám*. Jeden velký poválečný státník v Německu to vyjádřil takto:

Víme, že štěstí člověka není v lidských rukou, ani v moci státu. Je v rukou božích. Věříme ale, že jsme se vydali cestou, po které se k němu můžeme lépe přiblížit, než společnost, která jej chce vybudovat sama.

Výrobci kolektivního štěstí podle vědecké ideologie to dopracovali do smutných konců, jak konstatujeme se zadostiučiněním právě dnes. Přesto se zdráháme pochopit neúspěch našich osobních snah, ve vlastním životě, ač i ten má stejné kořeny. Ani naše soukromé štěstíčko nedokážeme vyrobit my sami; i v našem životě je jediným strůjcem skutečného štěstí Bůh. Nemáme o tom snad ve vlastním životě dost a dost důkazů? Není naše svalování neúspěchu 'na ty druhé' jen zmenšenou kopií hledání vnějšího a vnitřního nepřítele, který 'nám to všechno pořád kazí'? Opravdu jsme schopni bez nich náš soukromý ráj dobudovat?

Pohlédněme pravdě zpříma do očí, na prahu adventu, kdy prosíme a radujeme se, doufáme a připravujeme se, protože *Hospodin přijde!*

Pomůže nám to pochopit biblickou touhu po Bohu. Ne jako nástroj (znovu nástroj k vyrobení...!), jak vyrobit štěstí pro sebe a pro druhé, ale jako memento, že v tom všem, v touhách, které v sobě neseme a v nadějích na jejich uspokojení, v tom a všem ostatním nespočívá naše štěstí, tak jako jejich existence není tím největším neštěstím, které nás zavaluje. Přiblížíme se tak jistě velké moudrosti svatého Augustina:

Stvořil jsi nás pro sebe, ó Bože,

a nepokojné je srdce naše, dokud nespočine v tobě!

Václav Renč

Prosba za svatořečení blah. Anežky

Vtělený příslibe, v nějž věří
 ti věky spánku otupělí,
 ty klíči uzamčených dveří
 od zlaté cely,
 v které se jednou shromáždít
 má probuzený věrný lid,
 průhledná fortno trůnní síně,
 ty nestárnoucí věštka stará,
 ty ztracená jen zrno v hlině,
 jež čeká jara,
 mluv, uspiš jitro toho dne,
 jenž povolá nás nehodné,
 ty přimlouvačko, která vnukáš
 dech slávy přetěžkému spánku,
 ozvi se, sama prstem ukaž
 zmizelou schránku,
 skřínečku těla, v ní ten klíč!
 Nečekej, mluv! Ne, nemluv, křič!

Pro hrstku věrných na kolenou
 zkrát usouzenou lhůtu času!
 Jen s tebou v Církvi oslavenou
 zas dojdem hlasu,
 jež ztratili jsme beze stop
 tak jak jak tvůj hrob. Tak jak tvůj hrob ...

Smršť, která prostupuje námi,
 spíš zvolna smrtelná než prudká,
 nás úpěnlivě nad vřavami
 poklekat nutká.
 Tak kéž nás najdeš v prosbě té:
 být lidem Krále - Dítěte.

V prosinci a lednu si připomínáme

21. 12. 1834 zazněla ve Stavovském divadle poprvé píseň *Kde domov můj?* Dávali Tylovu hru *Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka*
24. 12. 1949 Vatikánský rozhlas zahajuje vysílání v české řeči, z provizorního studia v jezuitském domě *Casa scittori*. U mikrofonu stojí spirituál Nepomucena P. Václav Feřt z Tovaryšstva Ježíšova a skupina seminářistů z Nepomucena.
26. 12. 1969 zemřel skladatel církevní hudby R. Fikerle spáchal sebevraždu skladatel, herec, spoluzakladatel divadla Semafor, JUDr. J. Šlitr
30. 12. 1969 zemřel národní umělec, malíř, ilustrátor a velký loutkář J. Trnka
5. 1. 1860 zemřel philadelphský (USA) biskup Jan Nepomuk Neumann, původem z jihočeských Prachatic. 19. 6. 1977 byl prohlášen za svatého.

V r. 1889 byla založena ve Velké Británii telefonní společnost. Její aktivita postupně proměnila celou tvářnost celé západní společnosti.

V r. 1939 píše Steinbeck svou slavnou knihu *Hrozny hněvu*, A. Malraux svou knihu *L'Espoir* a A. de St-Exupéry *Terre des Hommes*. V Německu zkonstruovali první tryskové letadlo, v USA první komerční helikoptéru O. Hahn a F. Strassman objevují štěpení uranu

V r. 1490 je přeloženo z řečtiny dílo řeckého lékaře Galiena (ze 2. století), které mělo směrodatný vliv na vývoj evropského lékařství.

V současné složité situaci rozběhnul gentaj Jakeš nadějnou akci náboru do strany: kdo najde nového člena, nemusí sám do smrti platit příspěvky. Kdo najde dva, může sám vystoupit, aniž by došlo ke kádrovému postihu. Kdo získá tři, dostane samým Milošem podepsané potvrzení, že ve straně nikdy nebyl!

Hezkýčesky Od Podlahy

...napsat velká písmena tam, kam skutečně patří, je pro nás dost často nesešné; ve francouzštině (ale nejen ve francouzštině) platí pro psaní velkých písmen jiné zvyklosti a jiná pravidla než v češtině a tak - dostaneme-li dopis s datem *25 Srpna* - poznáme okamžitě, že pisatel žije v cizině delší dobu, protože píše jméno měsíce s velkým začátečním písmenem.

O tom, že velké písmeno píšeme na začátku vět, po teče, po otazníku a vykřičníku, po dvojteče (uvozuje-li přímou řeč nebo následuje-li výčet), k vyjádření společenské úcty a u jmen vlastních, není třeba se šít; to každý zná, to je samozřejmé.

Ale už v několikaslavných vlastních jménech a názvech můžeme udělat chybu jako Brno, napíšeme-li např. *Orlické Hory*, neboť u názvů utvořených z několika jmen obecných platí zásada, že velké písmeno se píše jen u prvního slova. Tedy : *Orlické hory, Staroměstské náměstí, Mánesův most, Letenské sady, Na poříčí, Na příkopě, Na můstku* (ale šel z *Příkopů na Můstek*), *Pražský hrad*, (ale *Hrad*), *Pod nuselskými schody, Nový rok* (ale *vánoce, velikonoce*), *Velký vůz, Mléčná dráha* (ale *Země, Slunce, Měsíc* ve významu hvězdářském), *Československá automobilová doprava, Československá lidová armáda* (ale *československá armáda*), *Velká francouzská revoluce* (ale *Francouzská revoluce, Revoluce*).

Jen vlastní jména nebo názvy, které se začlení do několikaslavného názvu, podrží v něm velké písmeno : *Vysoké Tatry, Králický Sněžník, Na Smetance, Na Hanspaulce, Pod Kavalírkou*, (Smetanka atd. jsou názvy bývalých usedlostí), *Malá Asie, Jižní Amerika*, (ale *jižní Evropa*), *Místní národní výbor v Táboře* (ale *dotazník zasláný všem místním národním výborům*), *Jednotné zemědělské družstvo v Křepevicích* (ale *naše jednotné zemědělské družstvo*), *Závody Jana Švermy, Spojené království Velké Británie, Charta Organizace spojených národů*.

V některých, hlavně zeměpisných názvech obsahujících jméno druhové a jeho bližší určení přívlastkem, plní úlohu vlastního názvu jen rozlišující přívlastek (s velkým písmenem); druhové jméno zůstává jménem obecným (s malým písmenem) : *Středozevní moře, moře Středozevní, poloostrov Pyrenejský, Moravská brána, Český ráj, mys Dobré naděje, Severní ledový oceán, Květná neděle*.

V názvech typu *ostrov sv. Heleny, náměstí primátora dr. Václava Vacka*, píšeme s velkým písmenem jen vlastní jména osobní.

Kromě předložek se piší s velkým písmenem všechna slova v názvech osad : *Karlovy Vary, Bílá Hora, Staré Město, Malá Strana, Janské Lázně, Železná Ruda, Špindlerův Mlýn, Spišská Nová Ves, Rožnov pod Radhoštěm, Ústí nad Labem*. Vlastní názvy v nich si ovšem podržují svůj pravopis : *Lhota za Červeným Kostelcem, Kunovice u Uherského Hradiště, Rokytnice v Orlických horách*.

S malým písmenem se píší názvy institucí, které nejsou jediné svého druhu, jako např. : *předsednictvo vlády, ministerstvo vnitra, státní notářství v Plzni, střední všeobecně vzdělávací škola v Příbrami, filozofická fakulta Karlovy univerzity, správa ministerstva spravedlnosti při Severomoravském krajském národním výboru v Ostravě*; dále jména přívrženců hnutí, odvozená od vlastních jmen zakladatelů, vůdců atd. : *husita, luterán, františkán, jezuita, český bratr, žid, sokol, slávista*.

Jména národní, kmenová a obyvatelská se píší s velkým písmenem : *Čech, Lužický Srb, Mnichovohradišťan, Žid* (jako národnost), *Cikán* (jako národnost) - ale s malým, jde-li o antropologickou skupinu : *cikán, černochoch, rudoch*.

Nás jako křesťany by snad mohlo zajímat, s jakým začátečním písmenem máme psát jména z oblasti náboženské. Obrátíme se tudíž na pramen v této věci jistě nejpovolanější, tj. na *Pravidla českého pravopisu* (vydala Academia, nakl. Čs. akademie věd, Praha 1974), kde můžeme, na str. 65, skutečně najít odpověď na naši otázku. Pravopisná komise vědecké rady Ústavu pro jazyk český ČSAV tam připojila pro větší jasnost i vědecký příklad, aby se i těm největším zabeďněncům mohlo rozsvítit v hlavě :

... K vyjádření úcty náboženské [...] píšeme velké písmeno u obecných jmen, jako Bůh, Pán Bůh, Pánbůh, Hospodin [...] Všemohoucí, Spasitel, Syn boží [...] Vykupitel; Duch svatý, Matka boží, Svatý otec a u příd. jména "Páně" ve smyslu "boží".

Tam, kde nejde o vyjádření náboženské úcty píší se taková slova jako bůh, pánbůh a j. s písmenem malým, např. : V nesmyslných a primitivních náboženských pohádkách o bohu, ráji, království božím hledají lidé spásu před útrapami a mukami, které jim způsobuje vykořisťovatelský společenský řád.

Co k tomu dodat ? Snad jediné - v duchu této vědy - zaplat pánbůh za vysoce ideové poučení, i když, bohužel, není zcela jasné, který vykořisťovatelský společenský řád měli autoři na mysli.

MESSE DE NOEL TCHEQUE

de Jakub Jan RYBA (1765-1815)

pour chœur, solistes, orgue et orchestre

(première audition en France)

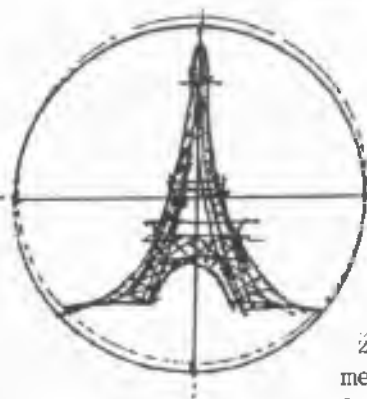
et oeuvres de Vivaldi et noëls populaires

Places : 75 F (numérotées) et 45 F
l'Eglise Américaine
65 Quai d'Orsay - Paris 75007
Métro : Alma-Marceau et Invalides

Samedi 16 Décembre 1989 à 20 h 30
et Dimanche 17 Décembre 1989 à 18 h

Zajímavosti z domova & ze světa

Pout do Říma ke slavnosti *svatořečení Anežky České* zůstane natrvalo vryta do paměti tisíců účastníků z domova i ze zahraničí.

Zvláště neděle 12. listopadu a po ní následující pondělí s audiencí ve Vatikánu a bohoslužbami u sv. Pavla za hradbami jistě chytily za srdce všechny. Byla to také příležitost projevit ochotu ke spolupráci mezi všemi složkami československé

společnosti a byli tu dokonce i katolíci ze Sudet, žijící dnes v NSR.

Vláda a hlavně pražští soudruzi poštvají na studentskou manifestaci (původně povolenou) k padesátému výročí nacistické štvance na české vysokoškoláky specializované jednotky k rozbíjení manifestací. Bezohledné mláčené české mládeže se nakonec obrátilo proti jeho autorům. Obrovská vlna manifestací zatřásla Prahou a potom i jinými městy. V Bratislavě k manifestantům promluvil A. Dubček, v Praze se stal národním hrdinou Václav Havel. Část tisku a pracovníků televize a rozhlasu odhodlaně podporuje opozici, policie však ve čtvrtek 23. listopadu obsadila studia televize.

Všechno se valí takovou rychlostí, že je skoro nemožné dění doopravdy sledovat a informovat o něm.

DIE ZEIT

Nr. 41 3. November 1989

Seite 17

Letzte Bastion

Praha -
poslední obraniště

... ale jak dlouho ještě?

Jan-Pavel II. při audienci v pondělí po svatořečení Anežky České

Jásejme a radujme se, že k poctě Anežčině připutovala z vaší vlasti pouť, která nemá obdoby v dějinách, vedená vaším milovaným a ctihodným kardinálem Františkem Tomáškem, primasem českým. Je to jistě na přímluvu této svaté, která dovedla spojovat to, co bylo rozdělené, že se tu dnes setkávají ve svorné jednotě Češi a Slováci žijící ve vlastis kra-jany, kteří žijí v cizině, i s poutníky německého jazyka, pocházejícími z Čech a Moravy.

...

Svatá Anežka však nespojuje jen kajany v naší době. Jejím svatořečením se vyplnila touha dlouhé řady generací, které se na tuto oslavu těšily, aniž se jí mohly dožít. Mezi biskupy chci vzpomenout aspoň zesnulého kardinála Berana, který životopisnému bádání o svaté Anežce věnoval několik let svého života...

Draží poutníci, vaše pouť nesmí skončit dnes. Musí pokračovat a dovést vás po stopách svaté Anežky až ke Kristu Pána, v němž jediném najdete odpovědi na všechny své problémy. Kéž vás na této cestě provází mé apoštolské požehnání, na přímluvu Matky Boží, "Palladia země české".

Anna
kardinál Tomko,
(viděný 11tiletou Aničkou)

Nové knihy--

A. Pereira	Myšlenky a modlitby
J. Němec	Rozvoj řádů v českých zemích
J. Škvorecký	Hořkej svět (reprint)
Almanach české poezie	Na střepech volnosti
F. A. Hayek	Cesta do otroctví

<i>J. Dienstbier-K. Lánský</i>	Srpen 1968
<i>G. Skilling</i>	Listy z Prahy
<i>I. Kadlečík</i>	Rapsódie a miniatury
<i>J. Durych</i>	Světlo ve tmách
<i>J. Hiršal</i>	Vínek vzpomínek
<i>I. Sviták</i>	Dialektika dějin

CENTRE D'ACCUEIL DES ETUDIANTS
DU PROCHE-ORIENT
28, rue de Bourgoigne 75007 Paris
téléphone: 47 05 01 22

HEDVIKA KREJCI
œuvres sur papier 1984-1989

EXPOSITION
du 22 novembre au 2 décembre 1989
ouverte au public de 10 à 17 heures

KONEC ROKU SE BLÍŽÍ -

NEZAPOMEŇTE OBNOVIT SVÉ PŘEDPLATNÉ!

- STUDIE
- NOVÝ ŽIVOT
- OBEŽNÍK

Také naše česká nakladatelství v cizině doufají, že si koupíte aspoň občas nějakou knihu a tím podpoříte jejich nesnadnou činnost

NEZAPOMEŇTE NA MOŽNOST
ODEPSAT VÁŠ PŘÍSPĚVEK NA
ČESKOU MISII Z DANÍ

a to až do výše 5 %!

Stačí vyplnit šek na příjemce, kterým je
ASSOCIATION DIOCESAINE DE PARIS
a poslat jej na adresu Misie (viz zadní
stranu *Oběžníku!*)

Pomůžete nám a nemusí vás to nic stát!

***

Nadále sbíráme poštovní známky
vystřižené s několikamilimetrovým okrajem
z dopisů. Těm, kdo na nás už po dlouhou
dobu pamatují touto cestou srdčně děkujeme
a ty ostatní upozorňujeme znovu na tuto
malou ale ve spojení s jinými účinnou
cestu pomoci misionářům!

Pamatujte na nás i Vy!

V minulém roce se tak sebralo celkem 45.000,- DM!
Z této sumy bylo vydáno např. 4.000,- DM na stipendium
pro studenty v Indii, 3.000,- na lavice ve škole v
Ranchí v Indii, vybavení učňovské dílny v Zimbabwe za
3.000,-, misijní stanice v Sumba/Indonézie 5.000,- DM...

Oběžník se nám vrátil jako nedoručitelný

pan Drbálek 75013 PARIS
 pan Gross 75116 PARIS
 pan Hasler 75001 PARIS
 paní Horky 77290 MITRY LE NEUF
 pan Klacan 06500 MENTON

S poznámkou refusé

pan Šarík 78200 MANTES-LA-VILLE

S poznámkou décédé

pan Mirovský 30130 PONT-SAINT-ESPRIT
 pan Lowy 75018 PARIS

Dr Schlesinger (75002 Paris) se odstěhoval bez udání nové adresy

Na Oběžník, Českou Misi a na fond svaté Anežky přispěli

Auerhahn	Bambásek	Bartošek	Bernhard	Darmovzal
Hasová	Chladil	Kubů	Straka	Stránský
Švob	Viktor	Zoufalý	Králík	

Na fond sv. Anežky jsme poslali zaokrouhlenou sumu

3.500,- F

Všem dárcům upřímně

Pán Bůh zaplať !

Náš program:

Mše sv.: Vždy první a třetí sobotu v měsíci ve čtvrt na šest večer (17h15) v kapli domu

CENTRE SEVRES

35, rue de Sèvres

75006 P A R I S (tel. 45-44-58-91)

metro SEVRES-BABYLONE

Po mši sv. pravidelná setkání s kulturně-náboženským programem v sále č. 5 (přízemí domu)

Na prosinec a leden jsme připravili

2. prosince - NÁŠ PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJ KNIH
Zahájení v 15 hod 00
 Prodej přerušen po dobu bohoslužeb
16. prosince - Předvánoční setkání s aperitivem bez Vlastního programu
6. ledna - Den, kdy si tradičně přejeme navzájem do Nového roku - aperitiv
20. ledna - Repríza pozoruhodného dokumentu o Češích, žijících v Rumunsku. Film byl natočen v osmdesátých letech studenty FAMU

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
 Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tel. 45 44 58 91

Les abonnements par cheque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris